

ombygning, så derfor kunne jeg godt forestille mig, at det var et lille beløb. Det vil jeg selvfølgelig spørge om i udvalget. Men mener ministeren, at det er fuldstændig skævt at starte ét sted? Mener han ikke selv, at det går for langsomt?

Så vil jeg gerne med hensyn til oplysningspligten spørge, om ikke det er korrekt, at selv Lægemedelstyrelsen i deres høringsvar anbefaler, at vi skal have oplysninger om alle lægemidler.

Og så er der det sidste lille spørgsmål: Er det korrekt, at der i dag er 14 apoteker, der bliver drevet af Lægemedelstyrelsen, fordi der ikke er en ordentlig plan for, hvordan udviklingen sker? Så er det vel på tide, at vi skal i gang med det.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo interessant, hvad fru Lone Møller siger her, nemlig at den her problemstilling har været på dagsordenen i de mange år, hvor fru Lone Møller har siddet her, og at problemet endnu ikke er løst. Det er jo nok, fordi det ikke er noget enkelt problem at løse, for ellers ville jeg da føle mig helt tryk ved, at så havde fru Lone Møller løst det i den meget, meget lange årrække, hvor fru Lone Møller havde direkte adgang til den socialdemokratiske sundhedsminister.

Det understreger jo meget godt, at vi her står med en af den slags problemer, som vi jo alle sammen kan være enige om skal løses, men hvor realiteten er, at det gør man ikke fra den ene dag til den anden.

Der er ingen tvivl om, at det da ville være optimalt, hvis der var en god handicapadgang til alle apoteker. Det ville være optimalt, hvis der var det i forhold til alle læger osv., slet ingen tvivl om det. Og det er også det, der er pejlemærket i de overvejelser, som jeg ved at økonomi- og erhvervsministeren har gjort, og som jeg i øvrigt ikke i detaljen er i stand til at redegøre for her, men som jeg går ud fra at vi kan vende tilbage til.

Spørgsmålet er, hvordan vi når det mål, og der peger jeg såmænd bare på, at hvis man sætter det mål over alle andre, har det en effekt, en økonomisk effekt. Jeg stiller mig gerne til rådighed over for dem, der ønsker at bruge den her lovgivning til at fremme det formål med hensyn til at få undersøgt, hvad karakteren af det her er.

Så vil jeg ganske kort omkring det med informationspligten sige, at jeg har noteret mig, hvad alle mulige høringsberettede siger, men det

rokker sådan set ikke en tøddel ved, hvad der er min overvejelse, nemlig at når man har liberaliseret et område og sagt, at det gør man til genstand for fri konkurrence, det kan handles mange steder, er det også rimeligt, at man ikke stiller nogen af dem, der forhandler de her varer, anderledes, hvad angår informationspligt, end andre.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren bruger Lægemedelstyrelsens udtalelser alt afhængigt af, hvad ministeren selv synes. På andre områder bliver vi jo tudet ørene fulde med, at Lægemedelstyrelsen anbefaler sådan og sådan, og dermed synes man, at det er en rigtig god idé.

Nu siger Lægemedelstyrelsen rent faktisk i deres forslag, at det er en god idé, men det bryder ministeren sig ikke om. Så det er altså ikke fagligheden og sagligheden i selve svaret, der er det afgørende, men hvad ministeren selv bryder sig mest om.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg lytter altid til, hvad Lægemedelstyrelsen siger. I forhold til det, der er Lægemedelstyrelsens kerneopgave, nemlig at godkende medicin, har jeg lagt den linje, at det retter jeg mig fuldstændig entydigt efter, for jeg har ikke forudsætninger for at mene noget andet.

Men her er der altså tale om en problemstilling, hvor det måtte være sådan, hvis man skulle følge det helt til dørs, at den informationspligt på det liberaliserede sortiment så skulle gælde, uanset hvem der forhandlede det liberaliserede sortiment. Ellers giver det jo ikke nogen mening. Det giver jo ikke nogen mening, at man ét sted møder en handlende, der har en særlig skærpet informationspligt, og et andet sted ikke gør det.

Der har Folketinget og fru Lone Møllers parti jo også været med til at tage et medansvar for, at der altså er et begrænset sortiment, hvor vi har sagt, at det lægger vi ud på det frie marked. Dermed må det logisk deraf følge, at så er der den samme pligt til at informere kunderne, som der i øvrigt er, når man går i Brugsen og Netto, hvor det heller ikke er sådan, at brugsudleveren har en skærpet informationspligt med hensyn til